

13. neděle v mezidobí C

*Vy jste byli povoláni ke svobodě.
Ta svoboda však nesmí být záminkou
k prosazování sebe.*

Spíše si navzájem posluhujte láskou. (Gal 5,13)

První čtení

1. Královská 19,16b.19-21

Hospodin řekl Eliášovi: "Elizea, syna Šafatova z Abel Mechola, pomaž za proroka místo sebe!" Když Eliáš odešel z hory, našel Elizea, syna Šafatova, jak právě oral. Měl před sebou dvanáct spřežení, on sám byl při dvanáctém. Eliáš šel kolem něho a hodil na něj svůj plášť. Elizeus opustil býky, běžel za Eliášem a řekl: "Prosím, ať mohu políbit svého otce a svou matku a pak půjdu za tebou." Eliáš odpověděl: "Jdi a vrať se; co jsem ti měl učinit, to jsem udělal." Elizeus se tedy od něho vrátil, vzal spřežení býků, zabil je, na jejich jařmu uvařil maso a dal ho lidem k jídlu. Pak vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

Druhé čtení

Galátům 5,1.13-18

(Bratři a sestry!) To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus. Buďte v tom tedy pevní a nenechte se zase zapřáhnout do toho otrockého chomoutu. Bratři a sestry, vy jste byli povoláni ke svobodě. Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli k prosazování sebe. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v jediné větě: 'Miluj svého bližního jako sebe.' Jestliže se však mezi sebou koušete a požíváte, dejte pozor, abyste jeden druhého nepohltili! Chci říci toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.

Evangelium

Lukáš 9,51-62

Když se přibližovala doba, kdy měl být (Ježíš) vzat (vzhůru), pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma. Poslal před sebou posly a ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale (Samaritáni) ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: "Pane,

chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?" On se však obrátil a přísně je pokáral. Pak šli do jiné vesnice. A jak šli, cestou mu někdo řekl: "Půjdu za tebou všude, kam půjdeš." Ježíš mu však odpověděl: "Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil." Jiného zase vybídl: "Pojď za mnou!" On však řekl: "Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce." Odpověděl mu: "Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!" A ještě jiný řekl: "Půjdu za tebou, Pane; jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou." Ježíš mu však odpověděl: "Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království."

K zamyšlení

"Jestli mě chceš 'následovat', pak se musíš stát zralou křesťanskou osobností, která již netouží po mateřské ochraně, odpovídá Ježíš prvnímu uchazeči; musíš žít životem víry, který vyžaduje intelektuální a existencionální rozchod s minulostí, s předky, s kořeny, s tradicí, kterou zastupovali naši otcové, tak poučuje druhého; musíš se vydat cestou, která za sebou nechává celou sociální síť, která vylučuje touhu a která ukazuje na rozdělení duše mezi budoucím Božím královstvím a zidealizovaným počátkem, tedy zejména již poznanou minulostí, říká tomu třetímu." (z: "Evangelium podle Lukáše" od Francois Bovona [vydavatel]).

Tento způsob následování, se kterým nás Ježíš v dnešním evangeliu konfrontuje, je velmi vyzývavý. Od učedníku Ježíš mnoho vyžaduje: chce, aby byli schopni žít bez zabezpečení a (emocionální) závislosti; aby se za těchto okolností odřízli od stávajících silných sociálních vazeb; aby se radikálně odvrátili od toho, co je staré a již minulostí a co je odumřelé a aby se rozhodli pro to nové, pro budoucnost, pro Krista, pro život a víru.

Druhé dnešní čtení, list Galaťanům, hovoří o předpokladech ke zvládnutí této cesty: připomíná povolání ke svobodě a důležitost svěřit se Duchu a nechat se jím k této svobodě dovést, o svobodě, která vede od jedné svobody k druhé ... Dnešní čtení zdůrazňuje a silně rozlišuje různé aspekty svobody a s nimi spojené kladné životní možnosti, kterými se zabývá.

– Kristus nás osvobodil od hříchu! Nebudeme souzeni podle našich hříchů, ale Bůh nás přijal jako své dcery a syny, nezávisle na mínění ostatních. Nemůžeme se tedy cítit svobodněji, osvobození a nemůžeme pociťovat větší trpělivost ve vztahu k nám samotným i k ostatním, protože nemusíme pořád sobě a ostatním něco dokazovat?

– Kristus nás osvobodil od zákona! Naše spása nezáleží na tom, jak naplňujeme paragrafy. Tím jsme tedy osvobozeni od něčeho, co je nám vnuceno, od zvyků, konvencí ... Pouze jeden zákon má pro nás význam: láska.

– Kristus nás osvobodil od smrti! Neboť smrt je pouze přechod k životu, který je naplněn hlubokou vnitřní žádostí lásky a štěstí. Proč tedy nemůže každý z nás v každodennosti všedního dne (každé odloučení, odchod, každý konec) v sobě uschovat nové stvořitelské možnosti?

– Sebou samými nás Kristus vysvobodil, přivedl nás do nového života, daleko od místa, kde si vzájemně stojíme v cestě. Bohu díky!

Kristus nás tedy osvobodil pro nový život, ale daroval nám také svobodu rozhodnutí přijmout tento dar nebo ne. V plnosti ho zakusíme pouze tehdy, když se odvrátíme ode všeho co nás spoutává, co nás činí malými a co je v nás mrtvé.

Nakonec jsme to pouze my sami, kteří jsme protivníci naší vlastní svobody, když odmítneme Božího ducha a chceme existovat jenom ze sebe samých. Jsme neustále vystaveni nebezpečí, že se oddáme novým, námi vytvořeným závislostem. Skrze rozhodnutí pro takovou závislost, která se svěřuje Božímu duchu, se však staneme stále více nezávislými, otevřenými a schopnými přijímat každý hluboký projev lásky, který je Božím dílem.